

Čís. 16.

O útěku po rozumu § 188 lit. a tr. zák. lze jen tehda mluvíti, byl-li pachatel stíhán, nikoli však již tehda, byl-li, odnášeje odcizené věci, poškozeným přistižen.

(Rozh. ze dne 25. února 1919, Kr I 46/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal v neveřejném zasedání k zmateční stížnosti obžalované do odsuzujícího rozsudku krajského soudu jako nalézajícího v Chebu takto právem: Zmateční stížnosti se dle § 5 zákona ze dne 31. prosince 1877 č. 3 ř. z. z roku 1878 ihned vyhovuje, rozsudek v odpor vzatý se zrušuje a věc se odkazuje zpět do první stolice k novému jednání a rozhodnutí.

Důvody:

Zmateční stížnost, uplatňující zmateční důvod § 281 č. 9 lit. b) tr. ř., jest odůvodněna. Nalézací soud odepřel obžalované beztrestnost vedle § 187 tr. zák., poněvadž prý, když ukradené věci zamýšlela odnésti v bezpečí, byla na útěku přistižena poškozenou a věci jí na požádání vrátila. Hledíc k zákonnému ustanovení § 188 lit. a) tr. zák. nemá prý proto předpis § 187 tr. zák. místa. Než o útěku ve smyslu § 188 lit. a) tr. zák. lze jen tehda mluvíti, byl-li pachatel stíhán. To vyplývá z celého znění, zvláště pak ze vávěrku § 188 lit. a) tr. zák. »...anebo stíhán jsa, ji odhodí...« V tomto případě nejednalo se dle důvodů rozsudkových v jich souvislosti o takovýto útěk. Obžalovaná opouštěla dne 2. září 1918, berouc s sebou odcizené předměty, své místo služební. Při této příležitosti setkala se se svou zaměstnavatelkou, která ji zadržela a již odcizené předměty na její vyzvání vydala. Případ tento neshoduje se dle toho, co shora uvedeno, s případem zmíněným v § 188 lit. a) tr. zák. a neprávem bylo se tudíž v rozsudku tohoto zákonného předpisu dovoláváno. Než ani okolnost, že odcizené předměty vydány byly pachatelkou k vyzvání poškozené, není použití § 187 tr. zák. dle doslovného jeho znění (»...třeba k naléhání poškozeného...«) na závalu, ač nestalo-li se vrácení předmětů jen nedobrovolně pro patrnou nemožnost, aby se pachatelka v držení jich zachovala. Byl-li tu tento předpoklad, bylo-li na příklad v tomto případě obžalované snad možno, útekem s odcizenými předměty poškozené uniknouti, od kterého pokusu o své ujmě upustila, není v rozsudku zjištěno. Bez takového zjištění jeví se však odepření zákonného dobrodiní § 187 tr. zák. a odsouzení obžalované pro krádež nezákonnitým. Jelikož nejvyšší soud neshledává v rozsudku zjištění, která by mu poskytovala možnost rozhodnouti ve věci samé, bylo dle předpisu § 5 novely ku tr. ř. zmateční stížnosti již v neveřejném sezení vyhověti, rozsudek jako zmatečný zrušiti a věc k opětovnému projednání a rozhodnutí prvé stolici vrátiti.

Čís. 17.

Předražování (cís. nař. ze dne 21. srpna 1916 čís. 261 ř. z.).

Masové konzervy jsou předmětem nezbytné potřeby.

Zákazem dovozu nepozbývá věc své povahy jakožto předmět nezbytné potřeby.